

441

Besluit van 23 juli 1993 tot vaststelling van een algemene maatregel van bestuur ter uitvoering van de Wet op de gevaarlijke werktuigen (Besluit persoonlijke beschermingsmiddelen)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, nr. DGA/AIB/WJZ/V/92/11522 gedaan in overeenstemming met de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur;

Overwegende, dat het, gelet op richtlijn 89/686/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 december 1989 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake persoonlijke beschermingsmiddelen (PbEG L 399) noodzakelijk is regels te stellen ten aanzien van de veiligheid van persoonlijke beschermingsmiddelen;

Gelet op de artikelen 1, eerste lid, onder b, 2, 3, eerste en tweede lid, 6, 12, derde lid, en 25a van de Wet op de gevaarlijke werktuigen;

De Arboraad gehoord (adviezen van 29 oktober 1992, kenmerk R-2698/vZ/lm, en van 7 april 1993, kenmerk R-2775/WL/lm);

De Raad van State gehoord (advies van 21 april 1993, nr. W12.93.0083);

Gezien het nader rapport van Onze Minister voornoemd, nr. DGA/AIB/WJZ/9304627, uitgebracht in overeenstemming met de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur;

Hebben goedgevonden en verstaan:

HOOFDSTUK I. Inleidende bepalingen

Artikel 1

1. In dit besluit wordt verstaan onder:

a. persoonlijk beschermingsmiddel:

1°. een uitrustingsstuk of -middel dat bestemd is om door een persoon te worden gedragen of vastgehouden als bescherming tegen één of meer gevaren die een bedreiging voor zijn gezondheid of zijn veiligheid kunnen vormen;

2°. een geheel dat is samengesteld uit verscheidene uitrustingsstukken of -middelen die door de fabrikant onderling zijn verbonden om een persoon te beschermen tegen één of meer, mogelijk gelijktijdig optredende gevaren;

3°. een uitrustingsstuk of beschermingsmiddel dat al of niet onlosma-

kelijk verbonden is met een niet-beschermende persoonlijke uitrusting die door een persoon wordt gedragen of vastgehouden voor het bedrijven van een bepaalde activiteit;

4°. verwisselbare onderdelen van een persoonlijk beschermingsmiddel die voor een goede werking ervan onontbeerlijk zijn en die uitsluitend voor dat beschermingsmiddel worden gebruikt;

b. de Gemeenschap: het grondgebied waarop het verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap van 25 maart 1957, laatstelijk gewijzigd door de Europese Akte van 17 en 28 februari 1986 (Trb. 1986, 63), van toepassing is;

c. richtlijn: richtlijn 89/686/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 december 1989 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten betreffende persoonlijke beschermingsmiddelen;

d. keuringsinstantie: een ingevolge artikel 5, eerste lid van de wet, in het kader van de richtlijn aangewezen dienst, instelling, onderzoeksbureau of onderneming dan wel een door een andere Lid-Staat bij de Europese Commissie aangemelde instantie, die als zodanig bevoegd is de taken te verrichten, bedoeld in de artikelen 10 en 11 van de richtlijn;

e. wet: Wet op de gevaarlijke werktuigen.

2. Als integrerend onderdeel van een persoonlijk beschermingsmiddel wordt beschouwd ieder samen met het beschermingsmiddel in de handel gebracht verbindingssysteem dat het beschermingsmiddel aan een andere, externe voorziening verbindt, zelfs wanneer het verbindingssysteem voor de tijdsduur dat de gebruiker aan het risico c.q. de risico's is blootgesteld, niet ononderbroken behoeft te worden gedragen of meegevoerd.

Artikel 2

Als beveiligingsmiddelen, bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel b van de wet, worden aangewezen persoonlijke beschermingsmiddelen.

Artikel 3

Dit besluit is niet van toepassing op:

a. persoonlijke beschermingsmiddelen bestemd voor uitsluitend niet-beroepsmatige toepassing;

b. categorieën persoonlijke beschermingsmiddelen waarvoor bij of krachtens de wet specifieke voorschriften op het gebied van produktveiligheid zijn gegeven, die uitvoering geven aan andere communautaire richtlijnen dan de in artikel 1, eerste lid onderdeel c, bedoelde richtlijn, die dezelfde doelstellingen hebben ten aanzien van het in de handel brengen, het vrije verkeer en de veiligheid;

c. de categorieën persoonlijke beschermingsmiddelen genoemd in bijlage I van de richtlijn.

HOOFDSTUK II. Vervaardiging

Artikel 4

Persoonlijke beschermingsmiddelen dienen zodanig te zijn ontworpen en vervaardigd en zodanige eigenschappen te hebben alsmede van zodanige vermeldingen te zijn voorzien, dat de veiligheid van de gebruiker met deze beschermingsmiddelen – zonder gevaar voor de veiligheid of gezondheid van andere personen, voor huisdieren of goederen – gewaarborgd en zijn gezondheid beschermd worden, wanneer zij overeenkomstig hun bestemming gebruikt worden en indien

zij behoorlijk worden onderhouden. Zij dienen daartoe te voldoen aan de in bijlage II van de richtlijn opgenomen fundamentele veiligheids-eisen.

Artikel 5

Persoonlijke beschermingsmiddelen die voldoen aan de door Onze Minister in overeenstemming met Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur aangewezen geharmoniseerde normen, worden vermoed te voldoen aan het in artikel 4, tweede volzin, bepaalde.

HOOFDSTUK III. Certificering en Keuring

Artikel 6

1. Persoonlijke beschermingsmiddelen dienen te zijn onderworpen aan een certificeringsprocedure overeenkomstig het in dit artikel bepaalde, en te zijn voorzien van het in bijlage IV van de richtlijn bedoelde EG-merkteken. Indien een certificeringsprocedure de afgifte van een verklaring van EG-typeonderzoek voorschrijft, dient het persoonlijke beschermingsmiddel of het model van de persoonlijke beschermingsmiddelen waarop dat voorschrift betrekking heeft, te zijn gekeurd.

2. Het in het eerste lid bedoelde merkteken mag uitsluitend worden aangebracht indien:

a. voor het persoonlijke beschermingsmiddel

1°. een EG-verklaring van overeenstemming als bedoeld in bijlage VI van de richtlijn voorhanden is bij de fabrikant, diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde dan wel, indien geen van beiden in de Gemeenschap is gevestigd, de importeur die het persoonlijke beschermingsmiddel in de Gemeenschap op de markt brengt, en

2°. een technisch dossier als bedoeld in bijlage III van de Richtlijn bij één van de personen, bedoeld onder 1°, voorhanden is, en

b. behoudens voor beschermingsmiddelen bedoeld in artikel 8, derde lid van de richtlijn, een EG-typeonderzoekverklaring als bedoeld in artikel 10 van de Richtlijn van een keuringsinstantie is verkregen, en

c. de vervaardiging van het persoonlijk beschermingsmiddel is geschied met inachtneming van één van de productie-controleprocedures, bedoeld in artikel 11 van de richtlijn, wanneer het een persoonlijk beschermingsmiddel betreft dat wordt genoemd in artikel 8, vierde lid, onderdeel a, van de richtlijn.

3. Het eerste lid is niet van toepassing op onderdelen van persoonlijke beschermingsmiddelen die bestemd zijn om te worden ingebouwd in persoonlijke beschermingsmiddelen of met andere onderdelen te worden samengebouwd tot één persoonlijk beschermingsmiddel, mits zij geen wezenlijk onderdeel van persoonlijke beschermingsmiddelen zijn die voor de goede werking ervan onmisbaar zijn, en op de samenstellingen dit besluit van toepassing is.

4. Persoonlijke beschermingsmiddelen die met inachtneming van de procedures genoemd in dit artikel zijn voorzien van het EG-merkteken en waarvan de EG-verklaring van overeenstemming alsmede, indien van toepassing, de verklaring van EG-typeonderzoek voorhanden is bij één van de in het tweede lid genoemde personen, worden vermoed te voldoen aan het in artikel 4, tweede volzin, bepaalde.

5. Indien bij de vervaardiging geharmoniseerde normen niet of slechts gedeeltelijk zijn toegepast, of wanneer die normen ontbreken, dient in de verklaring van de keuringsinstantie de overeenstemming met de fundamentele eisen met inachtneming van de procedure van artikel 10, vierde lid, onder a), tweede gedachtenstreepje en b), tweede gedachtenstreepje, van de richtlijn, te worden vermeld.

6. a. Indien de fabrikant, diens in Nederland gevestigde gevolmachtigde, dan wel, indien geen van beiden in Nederland zijn gevestigd, de

importeur die het persoonlijke beschermingsmiddel in Nederland op de markt brengt, voornemens is aan het model van een persoonlijk beschermingsmiddel of aan te vervaardigen en in de handel te brengen persoonlijke beschermingsmiddelen waarvoor een verklaring van typeonderzoek is afgegeven, wijzigingen aan te brengen, stelt hij de keuringsinstantie die de verklaring van EG-typeonderzoek heeft afgegeven hiervan onverwijld in kennis.

b. De in onderdeel a bedoelde keuringsinstantie beoordeelt de wijzigingen en deelt de genoemde persoon mede of de typeonderzoekverklaring voor het aldus gewijzigde persoonlijke beschermingsmiddel geldig is.

c. Indien de in onderdeel a bedoelde keuringsinstantie van oordeel is dat de verklaring van EG-typeonderzoek voor het gewijzigde persoonlijke beschermingsmiddel niet geldig is, moet dit persoonlijke beschermingsmiddel aan een EG-typeonderzoek worden onderworpen.

7. Een gedraging in strijd met het bepaalde in het eerste en het tweede lid is verboden.

Artikel 7

1. Het EG-merkteken moet overeenkomstig bijlage IV van de richtlijn duidelijk leesbaar en onuitwisbaar op het persoonlijke beschermingsmiddel zijn aangebracht.

2. Op persoonlijke beschermingsmiddelen mogen geen vermeldingen, vaststellingen of aanduidingen worden aangebracht, die met het EG-merkteken kunnen worden verward.

Intrekking EG-typeonderzoekverklaring

Artikel 8

1. Een EG-typeonderzoekverklaring wordt door de krachtens artikel 5 van de wet aangewezen keuringsinstantie die haar heeft afgegeven ingetrokken indien de fundamentele eisen van bijlage II van de richtlijn zodanig zijn gewijzigd dat het model niet aan de gewijzigde eisen voldoet.

2. De beslissing van de krachtens artikel 5 van de wet aangewezen keuringsinstantie tot intrekking van de EG-typeonderzoekverklaring is met redenen omkleed en wordt bij gedagtekend schrijven medegedeeld aan de fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde dan wel, indien geen van beiden in de Gemeenschap zijn gevestigd, de importeur die het persoonlijke beschermingsmiddel in de Gemeenschap op de markt brengt.

3. Tegen een beslissing als bedoeld in het eerste en het tweede lid kan iedere belanghebbende binnen dertig dagen na dagtekening daarvan beroep instellen bij Onze Minister.

4. Artikel 13, tweede, vierde, vijfde en zevende lid van de wet zijn van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK IV. Verkeer en gebruik

Artikel 9

1. Degene die een persoonlijk beschermingsmiddel voorhanden heeft, aflevert, tentoonstelt of gebruikt is verplicht ervoor te zorgen dat het beschermingsmiddel in goede staat van onderhoud verkeert.

2. Het eerste lid is niet van toepassing op degene die een persoonlijk beschermingsmiddel voorhanden heeft dat hetzij is afgekeurd, hetzij

onklaar gemaakt, hetzij anderszins kennelijk niet meer voor gebruik bestemd is.

Artikel 10

Persoonlijke beschermingsmiddelen, die niet in overeenstemming zijn met de bepalingen van dit besluit, mogen op (jaar)beurzen, exposities en bij demonstraties worden tentoongesteld en gedemonstreerd, mits op een zichtbaar bord is aangegeven dat zij niet in overeenstemming met die bepalingen zijn, en dat zij niet te koop zijn voordat zij door de fabrikant of zijn in de Gemeenschap gevestigde gevolmachtigde in overeenstemming met die bepalingen zijn gebracht. Bij demonstraties moeten alle passende veiligheidsmaatregelen zijn genomen om de bescherming van personen te waarborgen.

HOOFDSTUK V. Merk van afkeuring

Artikel 11

1. Het is verboden een op een persoonlijk beschermingsmiddel aangebracht merk van afkeuring te verwijderen, te beschadigen of onleesbaar te maken.

2. Het eerste lid is niet van toepassing ten aanzien van de ambtenaren die ingevolge artikel 12, eerste lid, eerste zin van de wet ten aanzien van persoonlijke beschermingsmiddelen aangewezen zijn.

3. Onze Minister kan ten aanzien van merken van afkeuring nadere bepalingen vaststellen.

HOOFDSTUK VI. Overige bepalingen

Waarschuwingsplicht

Artikel 12

1. Indien naar het oordeel van Onze Minister het gebruik van bepaalde persoonlijke beschermingsmiddelen, die voorzien zijn van het EG-merkteken, waarvan een verklaring van overeenstemming voorhanden is, die overeenkomstig hun bestemming worden gebruikt en onderhouden worden, gevaar opleveren voor de veiligheid of de gezondheid van de gebruikers of van andere personen, voor huisdieren of goederen, kan hij de fabrikant, diens in de Gemeenschap gevestigde gevolmachtigde, dan wel, indien geen van beiden in de Gemeenschap is gevestigd, de importeur die de persoonlijke beschermingsmiddelen in de Gemeenschap op de markt brengt, gelasten om de bezitters, dan wel de vermoedelijke bezitters van die persoonlijke beschermingsmiddelen onverwijld en op doeltreffende wijze op de hoogte te stellen van het gevaar.

2. Indien de fabrikant of één van de andere in het eerste lid genoemde personen de krachtens het eerste lid gelaste maatregelen niet onverwijld of niet op doeltreffende wijze uitvoert, kan Onze Minister die maatregelen op kosten van de fabrikant treffen.

3. Onze Minister geeft van een krachtens dit artikel genomen maatregel en van de intrekking daarvan onverwijld kennis aan betrokkenen, aan de Europese Commissie en in de Staatscourant.

Noodmaatregelen

Artikel 13

1. Indien naar het oordeel van Onze Minister het gebruik van bepaalde persoonlijke beschermingsmiddelen, die voorzien zijn van een EG-merkteken, waarvan een verklaring van overeenstemming voorhanden is, die overeenkomstig hun bestemming worden gebruikt en op passende wijze onderhouden worden, gevaar opleveren voor de veiligheid of de gezondheid van de gebruikers of van andere personen, huisdieren of goederen, kan hij

a. een verbod uitvaardigen tot het vervaardigen, het in Nederland invoeren en het verhandelen van die persoonlijke beschermingsmiddelen;

b. de fabrikant of de andere, in het eerste lid van artikel 12 genoemde personen verplichten om overeenkomstig de daarbij gegeven aanwijzingen passende maatregelen te nemen om die persoonlijke beschermingsmiddelen zoveel mogelijk uit de handel te nemen.

2. Onze Minister neemt een maatregel krachtens het eerste lid in overeenstemming met Onze Ministers wie het mede aangaat.

3. Artikel 12, derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

4. Een gedraging in strijd met een krachtens het eerste lid genomen maatregel is verboden.

HOOFDSTUK VII. Keuringsinstanties

Artikel 14

Voor een aanwijzing als keuringsinstantie komen in aanmerking instanties die tenminste voldoen aan de in bijlage V van de richtlijn neergelegde voorwaarden. Onze Minister kan, in overeenstemming met Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur, nadere voorwaarden stellen.

HOOFDSTUK VIII. Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 15

Indien één van de bijlagen van de richtlijn, waarnaar in dit besluit wordt verwezen, wordt gewijzigd, dan wel indien een specifieke communautaire richtlijn als bedoeld in artikel 4, eerste streepje, van de richtlijn wordt vastgesteld of gewijzigd, maakt Onze Minister, in overeenstemming met Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur, dit bekend in de Staatscourant; hij vermeldt daarbij met ingang van welke datum en zonodig met betrekking tot welke persoonlijke beschermingsmiddelen de wijziging moet worden toegepast.

Artikel 16

Dit besluit is niet van toepassing op de persoonlijke beschermingsmiddelen die aantoonbaar vóór de inwerkingtreding van dit besluit zijn vervaardigd, niet zijn voorzien van het EG-merkteken, en die tot en met twaalf maanden na deze datum in gebruik genomen zijn.

Artikel 17

Dit besluit treedt in werking met ingang van de eerste dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het zal worden geplaatst.

Artikel 18

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 14 september 1993, nr. 175

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit persoonlijke beschermingsmiddelen.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

Tavarnelle, 23 juli 1993

Beatrix

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid a.i.,
J. E. Andriessen

Uitgegeven de *vierentwintigste* augustus 1993

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

NOTA VAN TOELICHTING

1. Algemeen

Bij besluit van 21 december 1989 (PbEG L 399) heeft de Raad van de Europese Gemeenschappen richtlijn 89/686/EEG inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten betreffende persoonlijke beschermingsmiddelen (hierna te noemen richtlijn persoonlijke beschermingsmiddelen of de richtlijn) vastgesteld.

De richtlijn is gebaseerd op artikel 100A van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap. Hierbij gaat het primair om het opheffen van handelsbelemmeringen ten aanzien van producten, door harmonisering van produktveiligheidseisen en van certificeringsprocedures. In verband met het doel van de richtlijn persoonlijke beschermingsmiddelen dient deze te worden geïmplementeerd in nationale regelgeving die eveneens ziet op produktveiligheid.

Het onderhavige besluit is gebaseerd op de onder de competentie van de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid vallende Wet op de gevaarlijke werktuigen (Stb. 1952, 104), hierna te noemen de WGW. Deze wet is ten behoeve van de implementatie van Europese richtlijnen gewijzigd (Wet van 20 november 1991 (Stb. 659) tot wijziging van de Wet op de gevaarlijke werktuigen in verband met de uitvoering van enkele EEG-richtlijnen). Het Besluit persoonlijke beschermingsmiddelen biedt een bronaanpak voor de veiligheid van persoonlijke beschermingsmiddelen. Deze bestaat uit het stellen van technische (veiligheids-)eisen en een procedure voor de beoordeling van de overeenstemming met die eisen. Daarnaast dient de fabrikant uit te gaan van een ontwerp-filosofie die beoogt reeds vanaf de conceptie van een persoonlijk beschermingsmiddel het aspect veiligheid tot zijn recht te laten komen. De produktveiligheidseisen van het Besluit persoonlijke beschermingsmiddelen zijn voorwaarde voor de uitvoerbaarheid van regelgeving voor de bescherming van de veiligheid, de gezondheid en het welzijn van werknemers en andere gebruikers van persoonlijke beschermingsmiddelen en van derden.

Het Besluit persoonlijke beschermingsmiddelen, gericht op produktveiligheid, en de Arbeidsomstandighedenwet, die onder meer een veilig gebruik van persoonlijke beschermingsmiddelen beoogt, vullen elkaar voor de arbeidssfeer derhalve aan. Enerzijds is een veilige werkplek niet, of niet doelmatig, te verwezenlijken zonder – waar nodig – veilige persoonlijke beschermingsmiddelen toe te passen. Anderzijds zal de bron-aanpak van het Besluit persoonlijke beschermingsmiddelen vaak (bijvoorbeeld ten gevolge van de stand van de techniek) niet leiden tot een veilige werkplek. De regelgeving op basis van de Arbeidsomstandighedenwet bevat bepalingen, die, indien zij complementair aan die van het Besluit persoonlijke beschermingsmiddelen worden toegepast, de veiligheid van de werkplek kunnen waarborgen. Ten aanzien van het gebruik van persoonlijke beschermingsmiddelen zijn in de richtlijn 89/656/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 30 november 1989 inzake veiligheid en gezondheid voor het gebruik op het werk van persoonlijke beschermingsmiddelen. Deze richtlijn wordt geïmplementeerd in een algemene maatregel van bestuur op basis van de Arbeidsomstandighedenwet. De werkgever moet ingevolge die richtlijn 89/656/EEG aan de werknemers veilige en adequate persoonlijke beschermingsmiddelen ter beschikking stellen; hij moet toezicht houden op het juiste gebruik ervan door de werknemer. Deze is gehouden de persoonlijke beschermingsmiddelen (goed) te gebruiken.

In verband met de onlangs tot stand gekomen Overeenkomst inzake de Europese Economische Ruimte¹ tussen enerzijds de Europese Econo-

¹ Trb. 1992, 132

mische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en anderzijds de landen van de Europese Vrijhandelsassociatie en gelet op de Bijlagen bij die overeenkomst, wordt het gebied waarop de bepalingen van de richtlijn van toepassing zijn binnen afzienbare tijd uitgebreid met de landen van de Europese Vrijhandelsassociatie. Deze toepassing was voorzien vanaf 1 januari 1993. Recente internationale ontwikkelingen, waarvan met name genoemd moet worden het afwijzende referendum in Zwitserland, hebben tot gevolg gehad dat deze datum niet kon worden gehaald, en dat onzeker is of Zwitserland partij zal zijn bij de Overeenkomst. Tot deze Overeenkomst daadwerkelijk van toepassing wordt blijft de richtlijn van toepassing binnen de Gemeenschap.

2. Richtlijn persoonlijke beschermingsmiddelen (89/686/EEG)

2.1. Inleiding

De richtlijn persoonlijke beschermingsmiddelen behoort, evenals onder meer de Richtlijn machines (89/392/EEG²) tot de categorie van de zogenoemde «nieuwe aanpak»-richtlijnen. Deze nieuwe aanpak houdt in, dat wat betreft het stellen van produktveiligheidseisen volstaan wordt met het geven van doelvoorschriften. Dit zijn voorschriften die het veiligheidsdoel omschrijven, maar niet, of uitsluitend in algemene termen, de middelen aangeven die daartoe dienen te worden gebruikt. Zij zijn in de Bijlage II bij de richtlijn opgenomen en worden in de richtlijn fundamentele veiligheids- en gezondheidsvoorschriften genoemd. Hierna zullen zij als fundamentele eisen worden aangeduid. Alle in de Gemeenschap in de handel te brengen persoonlijke beschermingsmiddelen, die onder de richtlijn vallen, dienen aan deze eisen, en aan de voorschriften van andere toepasselijke communautaire richtlijnen te voldoen, enerzijds opdat in de toekomst de produktveiligheid van persoonlijke beschermingsmiddelen zal zijn geharmoniseerd, en anderzijds om ten aanzien van deze produkten te kunnen komen tot opheffing van handelsbelemmeringen binnen de Europese Gemeenschappen. Op de wijze waarop de overeenstemming met de fundamentele eisen wordt vastgesteld, en aan de hand waarvan de overeenstemming kan worden vastgesteld, wordt hieronder ingegaan bij de bespreking van certificeringsprocedures.

De definitie in de richtlijn van het begrip «persoonlijke beschermingsmiddelen», omvat in algemene bewoordingen vervatte beveiligingsmiddelen. De definitie is in algemene bewoordingen gesteld, ten einde ook van toepassing te zijn op de resultaten van technische innovatie van persoonlijke beschermingsmiddelen. Het toepassingsbereik van de richtlijn is mede daardoor groot.

De richtlijn beoogt een horizontale harmonisering van de regelgeving ten behoeve van de totstandkoming van de interne markt. Zij harmoniseert in één keer de produktveiligheidsvoorschriften voor grote groepen zeer gedifferentieerde produkten. Een verticale benadering zou daarentegen vele, op nauwkeurig omschreven produkten toegespitste, specifieke richtlijnen vergen. Gezien het tijdpad, dat de Gemeenschap heeft vastgesteld voor de totstandkoming van de interne markt, met ingang van 1 januari 1993, en de wens om deze ontwikkeling ook op andere gebieden te bespoedigen, ligt dat niet in de rede. Aan de hand van algemeen geformuleerde functionele criteria in de definitie, worden belangrijke segmenten van produkten in het grensoverschrijdende communautaire verkeer geregeld.

De in de richtlijn gegeven definitie moet dan ook niet eng worden geïnterpreteerd. Deze definitie heeft betrekking op zeer uiteenlopende produkten. Gedacht kan worden aan persoonlijke beschermingsmiddelen

² Richtlijn 89/392/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 14 juni 1989 (PbEG L 183), gewijzigd bij richtlijn 91/368/EEG

die in de bouw gebruikt worden, zoals veiligheidshelmen, maar ook bescherming beogende kleding voor werknemers bij metaalverwerkingsprocessen of voor motorrijders. De bepalingen van de richtlijn vinden evenzeer toepassing in de arbeidssfeer, als in de sport- en recreatiesfeer en in de huishouding, waarbij onder meer gedacht kan worden aan doe-het-zelf-werkzaamheden.

De richtlijn treedt terug indien voor bepaalde categorieën persoonlijke beschermingsmiddelen specifieke richtlijnen bestaan dan wel tot stand komen. De richtlijn is bovendien niet van toepassing op de persoonlijke beschermingsmiddelen, genoemd in bijlage I van de richtlijn.

Geharmoniseerde normen hebben een bijzondere status indien persoonlijke beschermingsmiddelen in overeenstemming daarmee worden vervaardigd. Dit aspect, en de normen, die overigens worden gehanteerd bij de vervaardiging van persoonlijke beschermingsmiddelen zullen nader aan de orde komen in de paragrafen 2.4 en 2.5.

De richtlijn heeft betrekking op de productie en de eerste ingebruikneming van persoonlijke beschermingsmiddelen na 1 juli 1992. Voor de toepassing in de nationale regelgeving geldt de inwerkingtredingsdatum van het besluit waarin de richtlijn is geïmplementeerd. De richtlijn is derhalve niet van toepassing op persoonlijke beschermingsmiddelen die vóór inwerkingtreding van het besluit zijn vervaardigd en in gebruik zijn genomen.

Op het (verdere) gebruik van de persoonlijke beschermingsmiddelen die van de toepassing van de richtlijn zijn uitgesloten zijn de bepalingen van de Arbeidsomstandighedenwet en de daarop gebaseerde (veiligheids-)besluiten van toepassing, alsmede de bepalingen van de Richtlijn 89/656/EEG betreffende de minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid voor het gebruik op het werk van persoonlijke beschermingsmiddelen. De laatstgenoemde richtlijn zal worden geïmplementeerd in een algemene maatregel van bestuur op basis van de Arbeidsomstandighedenwet. Met betrekking tot de inwerkingtreding wordt verwezen naar paragraaf 3.10 en de toelichting op artikel 16.

2.2. Normadressaat

In het model van de richtlijn persoonlijke beschermingsmiddelen worden verplichtingen bij de Lid-staat, de fabrikanten van persoonlijke beschermingsmiddelen en de bij de Europese Commissie aangemelde aangewezen keuringsinstanties gelegd.

Indien de fabrikant niet in de Gemeenschap is gevestigd, dan rusten zijn verplichtingen volgens de richtlijn op zijn in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde. Benadrukt wordt, dat de richtlijn er van uitgaat, dat een niet in de Gemeenschap gevestigde fabrikant steeds een gemachtigde heeft die in de Gemeenschap gevestigd is.

2.3. Samenhang met Warenwetgeving

De richtlijn persoonlijke beschermingsmiddelen is voor zover het de produktveiligheid van «consumentenprodukten» betreft, op basis van de Warenwet (Stb. 1988, 360) uitgevoerd door de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur in het Warenwetbesluit persoonlijke beschermingsmiddelen (Stb. 1992, 396). Voor de tweedeling van uitvoering van de richtlijn in de nationale regelgeving is gekozen om te kunnen komen tot een optimale betrokkenheid van de genoemde ministeries bij de veiligheid van de persoonlijke beschermingsmiddelen, die gebruikt worden op hun beleidsterreinen. Die betrokkenheid geldt zowel in beleidsmatig als in toezichthoudend opzicht.

2.4. Geharmoniseerde normen

In het voorgaande is al opgemerkt, dat men in de «nieuwe aanpak»-richtlijn geen gedetailleerde technische specificaties zal aantreffen. De gedachte hierbij is volgens de «nieuwe aanpak», dat op deze wijze de voltooiing van de interne markt op snelle wijze kan worden gerealiseerd. Eén van de instrumenten die daarbij worden gehanteerd is dat van de geharmoniseerde normen. Deze geharmoniseerde normen worden in opdracht van de Commissie van de Europese Gemeenschappen door de particuliere Europese normalisatie-lichamen CEN en CENELEC ontwikkeld en vastgesteld in gedetailleerde technische specificaties.

Indien persoonlijke beschermingsmiddelen overeenstemmen met geharmoniseerde Europese normen en overeenkomstig de procedures als bedoeld in artikel 8 van de richtlijn zijn voorzien van het EG-merkteken, dan bestaat er een wettelijk vermoeden dat zij – in zoverre – voldoen aan de fundamentele eisen van Bijlage II van de richtlijn. Aldus zijn deze normen voor fabrikanten een handzame leidraad bij de vervaardiging van veilige persoonlijke beschermingsmiddelen. Ook voor de toezichthoudende diensten van de overheid hebben deze normen hun betekenis. In de regel zal een persoonlijk beschermingsmiddel dat geheel in overeenstemming is vervaardigd met de geharmoniseerde communautaire normen, geen aanleiding geven tot maatregelen van die diensten. Anders gezegd zal de overheid bij vervaardiging overeenkomstig de geharmoniseerde normen van de veronderstelling uitgaan dat het betrokken persoonlijk beschermingsmiddel (in zoverre) veilig is. Het hier gesignaleerde verschil bij de hantering door fabrikanten of inspectie-diensten van geharmoniseerde normen is in het besluit weergegeven in respectievelijk artikel 5 en artikel 6, vierde lid.

Het vermoeden van overeenstemming met de fundamentele veiligheidsvoorschriften, dat voortvloeit uit het vervaardigen in volgens geharmoniseerde normen of met inachtneming van de certificeringsprocedures is echter niet een absolute zekerheid. Het vermoeden van overeenstemming betekent immers niet dat tegen zodanige persoonlijke beschermingsmiddelen niet zal kunnen worden opgetreden, indien zij toch onveilig blijken te zijn hoewel zij volgens hun bestemming en met inachtneming van een gebruiksaanwijzing worden gebruikt.

De door de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid in overeenstemming met de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur aan te wijzen normen zullen de Nederlandse normen zijn, die de geharmoniseerde communautaire normen bevatten.

Indien er nog geen geharmoniseerde normen zijn, die bij de vervaardiging kunnen worden gehanteerd, of indien hij deze normen gedeeltelijk toepast, zal een fabrikant, met gebruikmaking van de in de richtlijn beschreven conformiteitsbeoordelingsprocedures, door een keuringsinstantie moeten laten vaststellen, dat het persoonlijke beschermingsmiddel voldoet aan de fundamentele veiligheids- en gezondheidseisen van de richtlijn, alvorens hij het EG-merkteken mag aanbrengen. Dit geldt ook als hij heeft gefabriceerd in overeenstemming met de nationale normen die van belang en nuttig zijn voor de juiste toepassing van die fundamentele eisen; dit levert geen vermoeden van overeenstemming met de fundamentele eisen van de richtlijn op. Zonder dat is vastgesteld dat aan laatstbedoelde overeenstemmingseis is voldaan, mag derhalve in dit geval het EG-merkteken niet worden aangebracht.

De richtlijn bevat in artikel 5, derde lid, een geclausuleerde overgangperiode van 6 maanden – tot 1 januari 1993 – voor de persoonlijke beschermingsmiddelen, waarvoor nog geen geharmoniseerde normen

zijn vastgesteld. Op de betekenis van dit artikel voor het onderhavige besluit zal in de toelichting op artikel 16 worden ingegaan.

Overigens zij hier opgemerkt dat de wijze waarop de certificeringsprocedures – ook wel conformiteitsbeoordelingsprocedures genoemd – geregeld zijn in de meer recente «nieuwe aanpak»-richtlijnen wel kan verschillen. Voor deze procedures kan bijvoorbeeld ook verwezen zijn naar een bijlage bij die richtlijnen, waarbij impliciet of expliciet rekening is gehouden met de uniforme procedure-beschrijving van het Besluit van 13 december 1990 (PbEG L 380/13) van de Raad van de Europese Gemeenschappen, betreffende de modules voor de verschillende fasen van de conformiteitsbeoordelingsprocedures die in de richtlijnen voor technische harmonisatie moeten worden gebruikt.

2.5. Certificering

Ter beoordeling van de overeenstemming met de communautaire producteisen geeft de richtlijn certificeringsprocedures die de fabrikant of diens gevolmachtigde in de Gemeenschap in acht dient te nemen om een produkt rechtmatig en zonder belemmeringen in de Gemeenschap op de markt te kunnen brengen. Persoonlijke beschermingsmiddelen dienen, alvorens zij worden verhandeld, te voldoen aan de procedure van EG-verklaring van overeenstemming, en dientengevolge te zijn voorzien van het EG-merkteken. Een beschrijving van dit uniforme merkteken is opgenomen in bijlage IV van de richtlijn. Bij de fabrikant of bij diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde dient een verklaring van overeenstemming als bedoeld in bijlage VI voorhanden te zijn. Tevens dient daar een technisch dossier als bedoeld in bijlage V van de richtlijn aanwezig te zijn, en dient een verklaring van EG-typeonderzoek als bedoeld in artikel 10 van de richtlijn te zijn verkregen van een onafhankelijke deskundige instantie. Op de status van deze instantie wordt ingegaan in de paragrafen 2.6 en 3.5.

De verklaring van EG-typeonderzoek is niet vereist voor persoonlijke beschermingsmiddelen die bescherming bieden tegen factoren met een laag risiconiveau. Deze factoren zijn limitatief opgesomd in artikel 8, derde lid van de richtlijn.

De vervaardiging van een persoonlijk beschermingsmiddel dient tenslotte te geschieden met inachtneming van één van de productiecontroleprocedures bedoeld in artikel 11 van de richtlijn, indien het betreft een persoonlijk beschermingsmiddel bedoeld in artikel 8, vierde lid, onderdeel a van de richtlijn. In deze bepaling wordt een limitatieve opsomming gegeven van de categorieën persoonlijke beschermingsmiddelen van complex ontwerp die bescherming bieden tegen factoren met een hoog risico-niveau. De bedoelde productiecontroleprocedures strekken er toe te bevorderen dat de vervaardigde persoonlijke beschermingsmiddelen overeenstemmen met de fundamentele eisen van Bijlage II van de richtlijn.

In onderdeel a van artikel 11 van de richtlijn gaat het om een controlestelsel waarbij door steekproefgewijze monsterneming gecontroleerd wordt of de vervaardigde persoonlijke beschermingsmiddelen voldoen aan de eisen van bijlage II van de richtlijn. De controle wordt uitgevoerd door een door de fabrikant uitgekozen keuringsinstantie. Indien de keuringsinstantie vaststelt dat de persoonlijke beschermingsmiddelen niet aan de gestelde voorschriften voldoen, doet zij daarvan mededeling aan de fabrikant en aan de Ministers van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur.

In onderdeel b van artikel 11 van de richtlijn gaat het om goedkeuring van het kwaliteitssysteem van de fabrikant door een door de fabrikant gekozen keuringsinstantie. Een kwaliteitssysteem is een samenhangend

stelsel van voorschriften en procedures, die de fabrikant hanteert in zijn bedrijfsvoering, onder meer om aan de fundamentele produktveiligheids-eisen te voldoen. De keuringsinstantie gaat na of het kwaliteitssysteem van de fabrikant afdoende is. Als dat zo is dan ontvangt de fabrikant een verklaring van goedkeuring van het kwaliteitssysteem. In onderdeel b zijn voorschriften opgenomen waaraan de keuringsinstantie zich zal moeten houden bij de beoordeling van een kwaliteitssysteem. De keuringsinstantie houdt daarnaast inspecties om te controleren of de fabrikant het goedgekeurde kwaliteitssysteem nakomt. De fabrikant van de betrokken persoonlijke beschermingsmiddelen heeft een vrije keuze tussen de procedure onder a of de procedure onder b.

2.6. Keuringsinstanties

De in de vorige paragraaf genoemde onafhankelijke deskundige instantie is een keuringsinstantie die door de Lid-Staat als zodanig is aangewezen en bij de Europese Commissie is aangemeld. De Lid-Staten dienen bij de aanwijzing de criteria, opgenomen in Bijlage VII van de richtlijn in acht te nemen. Deze criteria hebben betrekking op onder meer de vereiste onafhankelijkheid en deskundigheid van de aan te wijzen instanties. Een uitwerking van die criteria is neergelegd in een reeks geharmoniseerde Europese normen (EN 45000 e.a.).

Instanties die aantonen dat zij voldoen aan de voor die instantie relevante «EN 45000»-normen worden vermoed in overeenstemming te zijn met de criteria.

2.7. Overheidstoezicht

Wanneer de overheid constateert dat een persoonlijk beschermingsmiddel dat van een EG-merkten is voorzien, dat een verklaring van overeenstemming voorhanden is, dat adequaat is onderhouden, en overeenkomstig de bestemming wordt gebruikt, desondanks gevaar oplevert, dan dienen passende maatregelen te worden genomen om de persoonlijke beschermingsmiddelen uit de handel te nemen of het in de handel brengen te verbieden of te beperken en om de Commissie hiervan onverwijld op de hoogte te stellen, met vermelding van de redenen van deze beslissing, in het bijzonder of de niet-overeenstemming met de fundamentele veiligheidseisen voortvloeit uit a. de niet-naleving van die voorschriften, doordat niet wordt beantwoord aan de normen; b. een verkeerde toepassing van die normen; c. een leemte in de normen.

2.8 EG-merkten

Ten aanzien van het EG-merkten wordt opgemerkt, dat dit niet met een kwaliteitsmerk ten behoeve van de consument verward moet worden. Het heeft immers een specifieke functie die direct samenhangt met het doel van de richtlijn en van artikel 100A van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, te weten het opheffen van handelsbelemmeringen tussen de Lid-Staten. Wat de betekenis het EG-merkten heeft in de Nederlandse rechtsorde, wordt hierna, in paragraaf 3.8 behandeld. In het kader van de voorstellen van de Gemeenschap om te komen tot een algemene regeling met betrekking tot het gebruik van het EG-merkten zal de aanduiding «EG-merkten» wellicht worden vervangen door een andere aanduiding, dat meer in overeenstemming kan worden geacht met het karakter van de conformiteitsduiding. In navolging van het Warenwetbesluit persoonlijke beschermingsmiddelen is gekozen om de aanduiding EG-merkten te handhaven.

3. Besluit persoonlijke beschermingsmiddelen

3.1. *Samenhang met Warenwetbesluit persoonlijke beschermingsmiddelen*

Zoals in paragraaf 2.2. is aangegeven, is ervoor gekozen voor de toepassing van de bepalingen van de richtlijn twee afzonderlijke besluiten vast te stellen: met betrekking tot persoonlijke beschermingsmiddelen, die uitsluitend bestemd zijn voor gebruik in de privé-sfeer, in beginsel in het Warenwetbesluit persoonlijke beschermingsmiddelen, en met betrekking tot persoonlijke beschermingsmiddelen, die uitsluitend bestemd zijn voor gebruik in de arbeidssfeer, in beginsel in het Besluit persoonlijke beschermingsmiddelen op basis van de WGW. De samenhang tussen beide besluiten is groot. De besluiten vullen elkaar aan, in die zin dat zij tezamen het gehele toepassingsgebied van de richtlijn bestrijken. Het werkingsterrein van de besluiten gezamenlijk wordt in concreto gevormd door de persoonlijke beschermingsmiddelen die in de beroepsmatige en in de privé-sfeer worden gebruikt, met uitzondering van de categorieën persoonlijke beschermingsmiddelen die in de richtlijn uitdrukkelijk van toepassing ervan zijn uitgesloten. Op deze persoonlijke beschermingsmiddelen is in de meeste gevallen afzonderlijke regelgeving van toepassing. Gevolg van de tweedeling is een zekere overlapping van de werkingssferen van de besluiten. Deze samenloop van regelgeving geeft in de praktijk geen problemen. Persoonlijke beschermingsmiddelen die zowel in de privé- als in de arbeidssfeer worden toegepast, moeten voldoen aan beide besluiten. Dit is geen bezwaar nu de gestelde produktvoorschriften voor de persoonlijke beschermingsmiddelen in beide besluiten identiek zijn. Het referentiekader voor de veiligheid van de persoonlijke beschermingsmiddelen wordt immers gevormd door de fundamentele eisen van Bijlage II van de richtlijn.

In verband met het toezicht op de hier bedoelde categorieën is elk besluit (mede) van toepassing op de categorieën persoonlijke beschermingsmiddelen die strikt genomen in de werkingssfeer van het andere besluit hoort, maar die in beide werkingssferen gebruikt kunnen worden.

In onderdeel a van artikel 3 is de belangrijkste beperking van de reikwijdte van dit besluit opgenomen: persoonlijke beschermingsmiddelen die specifiek bestemd zijn voor niet-beroepsmatige toepassing vallen niet onder de toepassing van het besluit. Bewust is gekozen voor deze strikte bewoordingen. Professionele persoonlijke beschermingsmiddelen die worden aangeboden via de handelskanalen die zich mede richten op de gebruiker in de privé-sfeer, zoals de doe-het-zelf-centra, vallen onder de werking van het besluit, ook al zouden deze persoonlijke beschermingsmiddelen door de niet-beroepsmatige toepasser worden gebruikt.

Uitsluitend beschermingsmiddelen die door hun aard of door de wijze van aanbieden geacht kunnen worden niet (mede) voor gebruik in de professionele sfeer te zijn bestemd, vallen buiten de toepassing van dit besluit.

In onderdeel b van artikel 3 wordt aangegeven dat het besluit niet van toepassing is op categorieën persoonlijke beschermingsmiddelen waarvoor specifieke voorschriften op het gebied van produktveiligheid bestaan die uitvoering geven aan een communautaire richtlijn. Het gaat hier om richtlijnen die betrekking hebben op dezelfde risico's als die waarop het onderhavige besluit betrekking heeft, dan wel verdergaande risico's, maar die zich beperken tot een specifieke categorie van persoonlijke beschermingsmiddelen.

In onderdeel c van artikel 3 wordt verwezen naar Bijlage I van de richtlijn, waarin specifieke categorieën persoonlijke beschermingsmid-

delen zijn opgenomen waarop de richtlijn, en derhalve ook het besluit, niet van toepassing is.

3.2. Normadressaat

Het besluit legt de verplichtingen bij de fabrikant of zijn in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde. Verwezen wordt naar hetgeen in paragraaf 2.2 is opgemerkt. Ook de importeur die de persoonlijke beschermingsmiddelen in de Gemeenschap op de markt brengt, wordt in het besluit uitdrukkelijk genoemd, teneinde te voorkomen dat in een situatie waarin een buiten de Gemeenschap gevestigde fabrikant zijn produkten verkoopt aan een plaatselijke handelaar, die de produkten in de Gemeenschap importeert, er binnen de Gemeenschap geen aanspreekpunt meer is voor de toezichthoudende overheden en instanties.

Voorts legt het besluit op degene die een persoonlijk beschermingsmiddel voorhanden heeft, aflevert, tentoonstelt of gebruikt de verplichting om de persoonlijke beschermingsmiddelen te (laten) gebruiken overeenkomstig de bestemming en in goede staat van onderhoud te doen verkeren.

3.3. Certificering

In het besluit zijn de certificeringsprocedures van de richtlijn overgenomen. Verwezen wordt naar hetgeen in paragraaf 2.5 is opgemerkt.

3.4. EG-typeonderzoek

Uitgangspunt van de richtlijn is, dat een model van een persoonlijk beschermingsmiddel in beginsel een EG-type-onderzoek dient te ondergaan, alvorens het mag worden voorzien van het EG-merkteken.

Voor de categorieën van persoonlijke beschermingsmiddelen, genoemd in artikel 8, derde lid van de richtlijn, is echter geen typekeuring voorgeschreven. In die gevallen dient de fabrikant, na het voorgeschreven dossier te hebben samengesteld en de productie te hebben ingericht met inachtneming van artikel 11 van de richtlijn, zelfstandig te verklaren dat de vervaardigde persoonlijke beschermingsmiddelen in overeenstemming zijn met de fundamentele veiligheids- en gezondheidseisen. Hij zal zich er steeds van moeten vergewissen dat de persoonlijke beschermingsmiddelen aan de specificaties van het dossier en aan de voorschriften voldoen.

Meestal wordt hierbij echter niet van een keuring of beproeving in de zin van de wet gebruik gemaakt. Dit onderscheid is van belang, nu in de verbodsbepalingen, die ingevolge de WGW op persoonlijke beschermingsmiddelen van toepassing zijn ook een onderscheid wordt gemaakt: het verbod van artikel 10, tweede lid, WGW geldt voor de persoonlijke beschermingsmiddelen waarvoor geen «keuring» is voorgeschreven; het verbod van artikel 10, derde lid geldt voor de persoonlijke beschermingsmiddelen, die aan een EG-typeonderzoek door een keuringsinstantie moeten worden onderworpen.

Uitgangspunt is de juistheid van de veronderstelling dat het EG-merkteken de overeenstemming met de fundamentele veiligheids-eisen aangeeft. Daarom moet een EG-merkteken worden aangebracht, ongeacht of een keuring in de zin van de WGW bestaat.

De richtlijn ziet in beginsel op productie en in de handel brengen van persoonlijke beschermingsmiddelen; de WGW heeft een groter toepassingsbereik. Voorkomen moet worden dat een gebruiker een nieuw persoonlijk beschermingsmiddel ter beschikking krijgt waarop ten onrechte het EG-merkteken is aangebracht. Om in deze situatie tegen de

fabrikant, of een van de andere personen genoemd in artikel 6, te kunnen optreden, is in het zevende lid van artikel 6 een verbodsbepaling opgenomen ten aanzien van handelingen in strijd met de eerste twee leden van dat artikel. In het regime van de WGW mag een persoonlijk beschermingsmiddel, dat aan een EG-typeonderzoek is onderworpen, uitsluitend en geheel in overeenstemming met het model vervaardigd worden.

Hieruit volgt dat alle, ten opzichte van het model, gewijzigde persoonlijke beschermingsmiddelen – of een model daarvan – aan een typekeuring moet worden onderworpen. Dit kan praktische problemen geven, indien niet steeds exact dezelfde specificaties kunnen worden gevolgd. Gedacht kan hier worden aan een andere uitvoering van een reeds typegekeurd persoonlijk beschermingsmiddel, maar ook aan de marges die in de praktijk moeten worden gehanteerd vanwege de specificatiemarges waarmee grondstoffen worden aangeleverd aan de fabrikant. Om tegemoet te komen aan de genoemde praktische problemen is een aanvullende regeling getroffen in artikel 6, zesde lid van het Besluit. In aanmerking is daarbij genomen, dat het richtlijnstelsel een grote rol toekent aan de keuringsinstantie bij de beoordeling van de overeenstemming van de persoonlijke beschermingsmiddelen aan de fundamentele veiligheids- en gezondheidseisen. De fabrikant moet, indien een persoonlijk beschermingsmiddel aan een EG-typeonderzoek is onderworpen, op grond van artikel 6, zesde lid van het besluit, en in overeenstemming met artikel 10 van de Richtlijn, elke wijziging aan de persoonlijke beschermingsmiddelen die hij vervaardigt ten opzichte van het model dat een type-onderzoek heeft ondergaan, melden aan de keuringsinstantie. Deze onderzoekt de wijziging en stelt vast of het aldus gewijzigde persoonlijke beschermingsmiddel zodanig afwijkt van het typegekeurde model, dat deze onderwerp van een afzonderlijk typeonderzoek behoort te zijn. Zo niet, dan valt het gewijzigde persoonlijke beschermingsmiddel onder de eerder afgegeven verklaring van EG-typeonderzoek, die daartoe op een aangevuld dossier berust. Het gewijzigde persoonlijke beschermingsmiddel hoort volgens de verklaring in overeenstemming te zijn met het – eventueel aangevulde – model.

De consequentie van het niet-melden van een wijziging in de vervaardigde persoonlijke beschermingsmiddelen of van het model is dat de fabrikant het risico loopt een verklaring van overeenstemming af te geven, waarvan de inhoud niet strookt met de feitelijke (niet-)overeenstemming tussen de vervaardigde persoonlijke beschermingsmiddelen en het model, hetgeen ingevolge het zevende lid van artikel 6 verboden is. Eventuele afwijkingen bij een model van de in artikel 8, vierde lid van de richtlijn genoemde persoonlijke beschermingsmiddelen komen bij de daarvoor geldende kwaliteitsbewakingsprocedures aan het licht. De consequenties voor de verklaring van overeenstemming na een EG-typeonderzoek kunnen dan direct beoordeeld worden.

3.5. Keuringsinstanties

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid wijst krachtens artikel 5 van de WGW keuringsinstanties aan, zulks in overeenstemming met de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur. Hiermee wordt bereikt dat de aanwijzingen van de beide ministers op het gebied van persoonlijke beschermingsmiddelen op elkaar zijn afgestemd. In het kader van het te voeren aanwijzingsbeleid zullen de ministers de genoemde EN 45000-normen als leidraad hanteren. De aan te wijzen instanties kunnen het voldoen aan deze normen aantonen door over de relevante erkenningen van de Raad voor de certificatie of STERLAB of STERIN te beschikken. De beide ministers zullen, waar efficiënt en mogelijk, de bedoelde erkenningen verlangen, alvorens tot aanwijzing

wordt overgegaan. Deze aanpak is in overeenstemming met het Minister-raadsbesluit over keuring en certificatie in een Europese context, waarover de Tweede Kamer is geïnformeerd bij brief van de Minister van Economische Zaken van 9 januari 1991 (Kamerstukken II 1990/91, 21 800 XIII, nr. 41).

Met deze handelwijze wordt bewerkstelligd dat de door de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, in overeenstemming met de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur, aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen gemelde instanties in ieder geval voldoen aan de in Bijlage VII gestelde criteria. Met de aangewezen Nederlandse instanties worden voor zover dat voor de toepassing van dit besluit noodzakelijk is, gelijkgesteld de door de andere Lid-Staten in het kader van de Richtlijn persoonlijke beschermingsmiddelen bij de Commissie aangemelde keuringsinstanties.

3.6 *Overheidstoezicht*

Als de diensten die belast zijn met het toezicht op de naleving van de richtlijnbevestigingen worden, op grond van artikel 16, tweede lid van de WGW, aangewezen de Arbeidsinspectie en de Inspectie voor de gezondheidsbescherming. Deze instanties worden door beide betrokken Ministers over en weer bevoegd verklaard teneinde de controle op de naleving van het Warenwetbesluit persoonlijke beschermingsmiddelen en van het Besluit persoonlijke beschermingsmiddelen ter hand te kunnen nemen met de bevoegdheden, die de Warenwet en de WGW geven.

De marktuitbreiding van professionele persoonlijke beschermingsmiddelen naar de doe-het-zelf-sector is juist in dit kader van belang. Deze persoonlijke beschermingsmiddelen werden in eerste instantie voor het merendeel slechts aangetroffen in de handelskanalen tussen leverancier (fabrikant) en professionele gebruiker. Meer en meer worden deze en aanverwante persoonlijke beschermingsmiddelen tevens in de handelskanalen voor de consument aangetroffen, zoals in de doe-het-zelf-centra. Op deze verlegging van handelskanalen moet door de toezichthoudende instanties adequaat kunnen worden gereageerd. Een en ander stelt eisen aan de flexibiliteit van die instanties. Aan elk der toezichthoudende diensten zal zowel op basis van de Warenwet als de WGW toezichthoudende bevoegdheid worden toegekend. Tussen de toezichthoudende instanties van de betrokken departementen zullen voor deze categorieën zodanige werkafspraken worden gemaakt dat ieder der instanties zich in de praktijk zal richten op die persoonlijke beschermingsmiddelen waarvoor zij het best is toegerust enerzijds wat de deskundigheid betreft en anderzijds wat de wijze betreft waarop in de regel toezicht wordt gehouden.

Aldus zullen die diensten te allen tijde in staat zijn passende, mogelijk complementaire maatregelen te treffen jegens voornoemde categorieën en zullen geen leemten in het toezicht, maar ook niet in het gebruik van de controle-instrumenten van artikel 12 van de WGW ontstaan. Deze controle blijft uitsluitend opgedragen aan de Arbeidsinspectie.

3.7. *Bijzondere maatregelen*

Op grond van het nieuwe artikel 25a en vooruitlopend op een in voorbereiding zijnde herziening van de WGW zijn in dit besluit in de artikelen 12 en 13 bepalingen opgenomen die ook bij grote aantallen persoonlijke beschermingsmiddelen het nemen van passende maatregelen mogelijk maken. In de artikelsgewijze toelichting wordt hierop ingegaan. De genoemde artikelen zullen te zijner tijd hun ordelijke plaats in de herziene WGW krijgen. De maatregelen die op grond van de artikelen 12 en 19 van de WGW genomen kunnen worden, zoals het

eisen van herstelling of behandeling, het aanbrengen van een merk van afkeuring of verzegeling, beperken zich namelijk tot afzonderlijke objecten en zijn niet in alle omstandigheden «passend» om uitvoering te geven aan de richtlijn. Het gebruik van deze instrumenten blijft voorbehouden aan de Arbeidsinspectie.

3.8. EG-merkteken

In paragraaf 2.8 is al opgemerkt dat het EG-merkteken een specifieke functie heeft, en niet verward mag worden met een kwaliteitsmerkteken. Het EG-merkteken kan in dit verband wel beschouwd worden als het in de WGW genoemde merk van goedkeuring. Met het aanbrengen van het EG-merkteken is aan de verplichtingen ingevolge de WGW met betrekking tot merken van goedkeuring of andere kentekenen voldaan. In een ministeriële regeling zal toepassing worden gegeven aan het bepaalde in artikel 4, zesde lid van de WGW. In het buitenland op persoonlijke beschermingsmiddelen aangebrachte EG-merktekens hebben immers dezelfde betekenis als de in Nederland aangebrachte EG-merktekens. Gevolg hiervan is, dat persoonlijke beschermingsmiddelen, die worden ingevoerd en zijn voorzien van het EG-merkteken en waarvoor een verklaring van overeenstemming voorhanden is, of een type-kenmerkend monster ervan, niet ingevolge artikel 8, tweede lid van de WGW ter keuring aan de Arbeidsinspectie behoeven te worden aangeboden.

3.9. Aanvullende rechtsbescherming

In aanvulling op de bestaande beroepsmogelijkheden van de WGW is in artikel 8, derde lid, een rechtsbeschermingsregeling voor betrokkenen tegen bepaalde beslissingen van keuringsinstanties in het kader van de certificeringsprocedures opgenomen.

Tegen een beslissing van een keuringsinstantie die inhoudt dat een model of een persoonlijk beschermingsmiddel niet voldoet aan de fundamentele eisen kan ingevolge artikel 13 van de WGW beroep op de Minister worden ingesteld.

3.10 Implementatie

De basis voor de uitvoering voor de arbeidssfeer van de richtlijn persoonlijke beschermingsmiddelen wordt gevormd door de artikelen 2 tot en met 6 en 25a van de WGW, waarvan de artikelen 4, 5 en 25a gewijzigd zijn bij de hiervoor al genoemde Wet van 20 november 1991 (Stb. 1991, 659). Door de wijziging van artikel 25a WGW is het mogelijk gemaakt dat in een algemene maatregel van bestuur communautaire verplichtingen worden opgenomen. Hoewel artikel 25a WGW niet voorziet in afwijkingen van de wet, is het mogelijk het stelsel van de WGW bij of krachtens algemene maatregel van bestuur aan te vullen. De onderhavige richtlijn verlangt op onderdelen dergelijke aanvullingen. Dit geldt in het bijzonder voor de ten opzichte van de WGW aanvullende rechtsbescherming tegen een beslissing van een keuringsinstantie tot intrekking van een verklaring van EG-typeonderzoek, een figuur die door de WGW niet wordt geregeld.

De richtlijn schrijft voor dat reeds op 1 januari 1992 de teksten van de wettelijke maatregelen ter uitvoering van de richtlijn aan de Commissie moeten zijn medegedeeld, en dat de richtlijn met ingang van 1 juli 1992 moet worden toegepast. In de wijziging van de WGW die noodzakelijk was voor de implementatie van (onder meer) de Richtlijn persoonlijke beschermingsmiddelen is een belangrijke oorzaak van de overschrijding

van deze datum gelegen. Maar ook de onzekerheid over de wijze waarop de Arboraad, dan wel andere betrokkenen, bij de totstandkoming betrokken behoorden te worden (verwezen kan in dit verband worden naar het wetsvoorstel tot wijziging van de Algemene wet bestuursrecht, in verband met versnelling van de implementatie van EG-richtlijnen die in juli van dit jaar aan het parlement is aangeboden; TK 1991-1992, 22 690), heeft invloed gehad op de voortgang.

Het tijdstip van de implementatie heeft consequenties voor de toepassing van de «overgangperiode» van in artikel 5, derde lid, van de richtlijn, die eindigde op 1 januari 1993. In de toelichting op artikel 16 wordt op recente ontwikkelingen met betrekking tot deze overgangperiode ingegaan.

Voor de aanwijzing van de toepasselijke vervaardigingsvoorschriften is gekozen voor een rechtstreekse, dynamische verwijzingsmethode naar de (bijlagen bij de) richtlijn, die in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen zijn opgenomen. Dit stuit niet op bezwaren, met name niet met betrekking tot de kenbaarheid van de bepalingen, nu het Publicatieblad in de Nederlandse taal is gesteld en rechtstreeks toegankelijk is voor de belanghebbenden. De verwijzingsmethode vereenvoudigt de toegankelijkheid van de onderhavige gedetailleerde regelgeving. Vermeden wordt tevens dat het onderhavige besluit (telkens) moet worden gewijzigd indien een bijlage van de richtlijn wijziging zou ondergaan. Voor de verwijzing naar de in de richtlijntekst opgenomen bijzondere procedures, met name die van artikel 11, ten aanzien van de productiecontroles en voor de verwijzing naar opsommingen, met name die in artikel 8 van de richtlijn, geldt hetzelfde.

Als bijlage bij deze toelichting is een concordantietabel opgenomen.

3.11. *Advies*

Artikel 7 WGW bepaalt dat, behoudens in spoedgevallen, regelen ter uitvoering van de artikelen 1, 2, 3 en 6 van de WGW niet vastgesteld worden dan nadat de daarvoor in aanmerking komende belanghebbenden of organisaties van belanghebbenden in de gelegenheid zijn gesteld te worden gehoord. De Arboraad is, hoewel sprake is van een grote tijdsdruk en een sterk gebonden karakter van de implementatie, in de gelegenheid gesteld opmerkingen te maken. Door tussenkomst van de Arboraad hebben betrokken organisaties commentaar geleverd. Het commentaar heeft geleid tot een aanpassing van artikel 4, zulks in afwijking van de overeenkomstige bepaling in het Warenwetbesluit persoonlijke beschermingsmiddelen, maar in overeenstemming met de tekst van de richtlijn, alsmede tot aanpassingen in de toelichting.

3.12. *Deregulering/bedrijfseffecten*

Wat betreft de Nederlandse wetgeving is sprake van samenhang en -loop met andere regelgeving, met name het Warenwetbesluit persoonlijke beschermingsmiddelen en sporadisch in de Veiligheidsbesluiten op basis van de Arbeidsomstandighedenwet. Deze samenhang en -loop wordt door het besluit persoonlijke beschermingsmiddelen gereguleerd, in die zin dat het Besluit persoonlijke beschermingsmiddelen van toepassing is indien men aan de Europese regelgeving wenst te voldoen, hetgeen tot aan het einde van de overgangperiode niet verplicht is. In verband met de datum waarop dit besluit in werking zal treden heeft de genoemde overgangperiode geen wezenlijke betekenis. Voor de uitvoering en de financiering van de regeling worden noch nieuwe publiekrechtelijke noch privaatrechtelijke organen in het leven geroepen.

Er worden in het kader van de communautaire regelgeving instrumenten toegevoegd aan de thans in de WGW bestaande, zoals de intrekking van een EG-typeonderzoekverklaring door een keuringsinstantie, waarvan de aanwijzing bij de Europese Commissie is aangemeld.

Voor een aantal categorieën van persoonlijke beschermingsmiddelen worden thans uitdrukkelijk voorschriften gesteld, terwijl voor de beschermingsmiddelen produktveiligheidsvoorschriften tot op heden niet verplicht waren. De fabrikanten van de persoonlijke beschermingsmiddelen hebben echter steeds internationale normering toegepast.

De uit de regeling voortvloeiende kosten voor de overheid, de burger, het bedrijfsleven en non-profitinstellingen worden bepaald door de mate van intensiteit van het toezicht door de toezichthoudende instanties, hetgeen tot uiting komt in de voorgeschreven certificeringsprocedure. Deze kosten zullen per categorie persoonlijk beschermingsmiddel kunnen verschillen. Wat betreft de mogelijke baten kan er op gewezen worden dat de winst in de mate van veiligheid mogelijk een (indirect) gunstig effect heeft op de kosten van het gebruik van persoonlijke beschermingsmiddelen.

Hoewel de kosten en baten van de onderhavige richtlijn niet vooraf exact kwantificeerbaar zijn, kan gesteld worden dat de uit de regeling per saldo voortvloeiende kosten zeer gering zullen zijn.

De regeling heeft noch personele gevolgen noch gevolgen voor de werkdruk van het justitiële apparaat. De inspectietaken ten aanzien van persoonlijke beschermingsmiddelen zullen onderdeel vormen van de normale bedrijfsvoering van de Arbeidsinspectie. Het besluit heeft geen bijzondere gevolgen voor de positie van vrouwen.

In het onderstaande zal artikelsgewijs worden ingegaan op de wijze waarop in het besluit uitvoering is gegeven aan de richtlijn.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

In het eerste lid, onderdeel a, en in het tweede lid van dit artikel zijn de definities van het begrip «persoonlijk beschermingsmiddel» uit de richtlijn overgenomen.

Ten aanzien van de definitie van keuringsinstantie in onderdeel f wordt opgemerkt dat de aanwijzing in het kader van het Besluit persoonlijke beschermingsmiddelen op grond van artikel 5 van de wet zal geschieden door de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid. Verwezen wordt naar hetgeen is opgemerkt in paragraaf 3.5 van het algemene gedeelte van de toelichting met betrekking tot de medebetrokkenheid van de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur bij de aanwijzing.

Artikel 2

In dit artikel is, in overeenstemming met de systematiek van de WGW, het in artikel 1 gedefinieerde persoonlijke beschermingsmiddel aangewezen als beveiligingsmiddel in de zin van de wet.

Artikel 3

Dit artikel geeft een opsomming van de categorieën persoonlijke beschermingsmiddelen die van toepasselijkheid van het besluit worden uitgezonderd en die in het onderhavige besluit derhalve niet als gevaarlijke werktuigen worden aangewezen; de bepalingen van het besluit zijn daarop niet van toepassing. In de onder b bedoelde besluiten zal steeds

door middel van een wijzigingsbepaling van het Besluit persoonlijke beschermingsmiddelen worden aangegeven dat het niet van toepassing is op de bijzondere categorieën. In het bepaalde onder c wordt verwezen naar Bijlage I van de richtlijn, waar eveneens uitzonderingen zijn opgenomen.

Artikel 4

In dit artikel is de basisverplichting van de richtlijn, dat persoonlijke beschermingsmiddelen moeten voldoen aan de fundamentele veiligheids- en gezondheidseisen opgenomen. Wat de verwijzingsmethodiek naar de bepalingen van de (bijlagen van de) richtlijn betreft wordt verwezen naar hetgeen in paragraaf 3.10 van het algemeen gedeelte van de toelichting is opgemerkt. Naar hun aard moeten persoonlijke beschermingsmiddelen de gebruiker ervan beschermen; ook anderen mogen echter niet in gevaar gebracht worden door het gebruik van de persoonlijke beschermingsmiddelen.

Artikel 5

Met betrekking tot de betekenis van de hier bedoelde geharmoniseerde normen wordt verwezen naar hetgeen in de paragrafen 2.3 en 2.4 van het algemeen gedeelte van de nota van toelichting is opgemerkt.

Opgemerkt wordt, dat de verklaring van overeenstemming, dan wel de verklaring van EG-typeonderzoek, niet het persoonlijk beschermingsmiddel behoeft te vergezellen. Voldoende is als de fabrikant, zijn in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde, dan wel, indien geen van beide in de Gemeenschap is gevestigd, de importeur die het persoonlijke beschermingsmiddel in de Gemeenschap op de markt brengt daarover beschikt.

Artikel 6

In dit artikel is de regeling die de richtlijn geeft voor de wijze van certificering en voor het aanbrengen van het EG-merkteken overgenomen. De wijze waarop de fabrikanten aan de procedures moeten voldoen vloeien rechtstreeks uit het besluit voort. Van belang voor de juistheid en geldigheid van een verklaring van EG-typeonderzoek is dat een fabrikant elke wijziging die hij aanbrengt of voornemens is aan te brengen in het model dat het onderzoek ondergaat meldt aan de keuringsinstantie. Deze bepaalt dan of sprake is van zodanige wijziging van het model dat de verklaring van EG-typeonderzoek niet meer geacht kan worden op dit gewijzigde model betrekking te hebben. Indien zowel het eerste als het gewijzigde model voldoen aan de fundamentele veiligheidseisen heeft de fabrikant de keuze om persoonlijke beschermingsmiddelen volgens het ene of volgens het andere model te vervaardigen. Met deze verplichting voor degene die producten in Nederland op de Europese markt brengt, en die daartoe gebruik maakt van de door de Nederlandse overheid aangewezen keuringsinstantie, wordt voorkomen, dat de fabrikant bij elke wijziging van een persoonlijk beschermingsmiddel een type-onderzoek moet laten verrichten.

Indien een persoonlijk beschermingsmiddel is voorzien van het EG-merkteken en een verklaring van overeenstemming voorhanden is, dan is daarmee een zelfde vermoeden van overeenstemming met de fundamentele veiligheidseisen gevestigd, als waarvan in de paragrafen 2.3. en 2.4 van het algemene deel van de toelichting sprake was in het kader van de betekenis van productie met inachtneming van geharmoniseerde normen. Met betrekking tot de verbodsbepaling in het zevende lid wordt verwezen naar paragraaf 3.4. Een gedraging in strijd met de

verplichtingen, voortvloeiende uit de certificeringsprocedure is verboden en strafbaar ingevolge artikelen 25a juncto 15 WGW, juncto artikel 1, onderdeel 4° van de Wet op de Economische delicten (Stb. 1950, K 258).

Artikel 7

De richtlijn geeft voorschriften ten aanzien van het aanbrengen en het gebruik van het EG-merkteken. Deze zijn hier overgenomen. Opgemerkt wordt dat de tekst van artikel 13, eerste lid van de richtlijn enigszins afwijkt van het merkteken dat is weergegeven in Bijlage IV. In verband met de eenvormigheid van het merkteken wordt uitdrukkelijk naar die bijlage verwezen.

Artikel 8

De richtlijn gaat in artikel 10, zesde lid, ervan uit, dat een EG-typeonderzoekverklaring, die door een keuringsinstantie is afgegeven, kan worden ingetrokken. Dit kan alleen als het model, waarvoor de verklaring is afgegeven, niet (meer) voldoet aan de fundamentele eisen, bijvoorbeeld nadat de technische specificaties daarvan zijn gewijzigd. Dit kan een gevolg zijn van de voortgeschreden techniek.

Tegen een intrekking van een EG-verklaring van typeonderzoek kan de belanghebbende beroep instellen.

Artikel 9

In dit artikel zijn verkeers- en gebruiksvoorschriften opgenomen op grond van artikel 6 WGW. Daar de veiligheid alleen kan worden gewaarborgd – naast correct gebruik – indien een persoonlijk beschermingsmiddel in goede staat van onderhoud verkeert, is de verplichting om hieraan te voldoen uitdrukkelijk in dit artikel opgenomen.

Artikel 10

Persoonlijke beschermingsmiddelen die (nog) niet aan de minimum-eisen voldoen mogen wel worden tentoongesteld, mits aan de voorwaarden van dit artikel wordt voldaan.

Artikel 11

In verband met het kunnen uitvoeren van een behoorlijk toezicht, en om in staat te zijn eventuele noodmaatregelen adequaat uit te voeren, is het noodzakelijk bepalingen op te nemen over de hantering van het merk van afkeuring.

Artikelen 12 en 13

De artikelen 12 en 13 strekken ertoe uitvoering te kunnen geven aan de in artikel 7 van de richtlijn gegeven opdracht aan de Lid-Staten om passende maatregelen te nemen teneinde persoonlijke beschermingsmiddelen uit de handel te nemen of de handel en het vrije verkeer ervan te beperken of te verbieden indien deze persoonlijke beschermingsmiddelen, hoewel zij zijn voorzien van een EG-merkteken en gebruikt overeenkomstig de bestemming, toch gevaar opleveren voor de veiligheid van personen, huisdieren of goederen.

Hoewel in het kader van het toezicht op de naleving van de wet en de opsporing en de vervolging van strafbare feiten ten aanzien van afzonderlijk identificeerbare persoonlijke beschermingsmiddelen door de

overheid instrumenten ter beschikking staan om het verkeer en gebruik van gevaarlijk geachte persoonlijke beschermingsmiddelen in te perken (herbeoordeling, herstelling/behandeling, inbeslagneming), is het noodzakelijk om een bij de overheid en/of fabrikant al of niet bekende groep bezitters (handelaren) van niet afzonderlijk identificeerbare persoonlijke beschermingsmiddelen ervan op de hoogte te stellen dat deze gevaarlijk worden geacht. Hiertoe is de mogelijkheid van een publiekrechtelijke waarschuwingsplicht opgenomen. In artikel 21 van de Warenwet is dezelfde regeling getroffen.

Van de nieuwe bevoegdheid zal gebruik worden gemaakt indien de ernst van het gevaar aanleiding geeft om niet te wachten op soortgelijke maatregelen die de fabrikant naar verwachting vrijwillig zal nemen vanuit zijn verantwoordelijkheid voor de door hem geproduceerde produkten. Ook in die gevallen, waarin een fabrikant onwillig is bedoelde maatregelen te nemen of dit niet op doeltreffende wijze doet, heeft de overheid een instrument in handen om ten laste van de fabrikant, diens gevolmachtigde binnen de Gemeenschap, dan wel, indien geen van beide in de Gemeenschap is gevestigd, de importeur die het persoonlijke beschermingsmiddel in de Gemeenschap op de markt brengt, waarschuwingen te doen uitgaan. In artikel 40 van de Wet milieugevaarlijke stoffen (Stb. 1985, 639) is een soortgelijke bepaling opgenomen.

In bijzondere omstandigheden zal een verbod op de in het eerste lid, onder a van artikel 12, genoemde handelingen kunnen worden uitvaardigd.

Naast de waarschuwingsplicht van artikel 12 kan de fabrikant voorts verplicht worden om passende maatregelen te nemen om de betreffende persoonlijke beschermingsmiddelen zoveel mogelijk uit de handel te nemen (artikel 13, eerste lid, onder b). Genoemde maatregelen, die slechts zullen volgen voorzover de fabrikant niet vrijwillig tot dergelijke maatregelen overgaat, worden onder vermelding van de daaraan ten grondslag liggende redenen onverwijld aan de betrokkenen en de Europese Commissie gemeld en gepubliceerd in de Staatscourant.

Ten aanzien van de strafbaarheid van handelingen in strijd met een maatregel op grond van artikel 13 wordt verwezen naar de toelichting op artikel 6.

Artikel 14

Uitdrukkelijk is de uit de richtlijn voortvloeiende verplichting opgenomen, om uitsluitend keuringsinstanties aan te wijzen die tenminste voldoen aan de in de bijlage VII van de richtlijn gestelde voorwaarden.

Voorts kan een keuringsinstantie die als zodanig, door een andere Lid-Staat van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Richtlijn persoonlijke beschermingsmiddelen is aangemeld, zonder beperkingen in Nederland bij certificeringsprocedures van persoonlijke beschermingsmiddelen betrokken worden. Zij is wat betreft het functioneren als keuringsinstantie in het kader van die richtlijn onderworpen aan het toezicht door die andere Lid-Staat. Indien zij aan de in Nederland gestelde aanwijzingscriteria voldoet, kan zij aangewezen worden door de Nederlandse overheid. Voor zover zij vervolgens keuringen verricht en certificaten afgeeft als door de Nederlandse overheid aangewezen instantie, kan op die werkzaamheden door de Nederlandse overheid toezicht worden gehouden.

Artikel 15

Met betrekking tot verwijzingen zij opgemerkt hetgeen in paragraaf 3.10 van het algemeen gedeelte van de toelichting is aangegeven.

De richtlijn persoonlijke beschermingsmiddelen schrijft voor, dat de lidstaten de bepalingen van de richtlijn toepassen met ingang van de 1 juli 1992; deze datum is niet gehaald. Verwezen wordt dienaangaande naar paragraaf 3.10.

De economische belangen van de producenten en van de gebruikers van persoonlijke beschermingsmiddelen zijn in het geding als zonder overgangperiode wordt bepaald dat persoonlijke beschermingsmiddelen slechts verhandeld en in gebruik genomen mogen worden, als zij zijn voorzien van een EG-merkteken en ten aanzien waarvan een verklaring van overeenstemming kan worden getoond.

Rekening moet worden gehouden met voorraden nog niet in de handel gebrachte persoonlijke beschermingsmiddelen en voorraden bij de eindgebruiker.

In verband hiermee is voor de hiervoor genoemde voorraden een periode van 12 maanden opgenomen, waarbinnen nog gebruik mag worden gemaakt van de «oude» voorraden.

Dit betekent ook dat binnen die overgangperiode de in de handel gebrachte, niet van een EG-merkteken voorziene, persoonlijke beschermingsmiddelen niet onder de werking van het besluit vallen.

In het algemeen kan worden opgemerkt, dat er voorraden kunnen zijn van persoonlijke beschermingsmiddelen die vóór de inwerkingtreding van het besluit reeds in overeenstemming met de technische eisen die de richtlijn stelt zijn vervaardigd, maar waarvan het model geen EG-typeonderzoek door een aangewezen keuringsinstantie heeft ondergaan. Indien, door een achteraf uitgevoerd EG-typeonderzoek, de overeenstemming wordt vastgesteld, mogen de persoonlijke beschermingsmiddelen van deze voorraad van een EG-merkteken worden voorzien. Om te voorkomen dat de laatstbedoelde beschermingsmiddelen niet onder het besluit zouden vallen, is artikel 16 aangevuld met het criterium, dat het besluit alleen niet van toepassing is als er (ook) geen EG-merkteken is aangebracht. In verband met de onzekerheid die het voorstel voor een wijziging van de richtlijn met zich brengt zal grote terughoudendheid worden betracht bij de handhaving van het besluit op persoonlijke beschermingsmiddelen die voldoen aan normen, die golden voor de inwerkingtreding van het besluit.

De richtlijntekst spreekt in artikel 5, derde lid van een overgangperiode tot en met 31 december 1992, indien geharmoniseerde normen ontbreken. Inmiddels is in verband hiermee door de Europese Commissie een voorstel (doc.nrs. 4352/93 en 5727/93) ingediend tot wijziging van de onderhavige richtlijn 89/686/EEG, inhoudende schrapping van artikel 5, derde lid, waarin de geclausuleerde overgangperiode tot 1 januari 1993 was opgenomen. In het richtlijnontwerp wordt een algemene overgangperiode van drie jaar voorgesteld, te rekenen vanaf 1 juli 1992, waarin wordt toegestaan dat persoonlijke beschermingsmiddelen nog op de markt gebracht en in gebruik genomen mogen worden, indien zij voldoen aan de nationale voorschriften die van kracht waren op 30 juni 1992.

Het voorstel van de Commissie is ingegeven door de volgende overwegingen. De in artikel 5, derde lid van de richtlijn opgenomen overgangperiode is te kort, en een aantal geharmoniseerde normen is nog niet vastgesteld. De eenheid in de markt voor persoonlijke beschermingsmiddelen is daardoor niet gewaarborgd. De overneming van de controle- en certificatieregimes zijn nog niet voldoende voortgeschreden.

Op de totstandkoming van die richtlijn moet, op grond van evenge-

noemde argumenten, acht worden geslagen, omdat anders regelgeving tot stand zou worden gebracht, die nauwelijks uitvoerbaar en handhaafbaar is in verband met het ontbreken van geharmoniseerde normen en andere infrastructurele voorzieningen. Hierbij is, zoals hierboven is aangegeven, een grote terughoudendheid betracht. De situatie zoals die thans in Nederland is, is onder het voorgestelde regime toegestaan.

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
B. de Vries

Bijlage bij de Nota van toelichting bij het Besluit persoonlijke beschermingsmiddelen

Transponeringstabel Besluit persoonlijke beschermingsmiddelen
DGA/AIB/WJZ/92/

richtlijn 89/686/EEG art.	besluit art.	wet art.	min. reg. art.
1.1	(toelichting)		
1.2	1.1.a		
1.3	1.2		
1.4	3b en c		
2.1	4		
2.2	nvt: richtlijn 89/656/EEG		
2.3	10		
3	4		
4.1	NvT		x (art. 4.6 WGW is van toepassing)
4.2	6.3		
5.1 en 5.2 1e zin:	5, 6.4		
5.2, 2e volzin:	6.5		
5.3	16, 17		
5.4	*		
5.5	(toelichting)		
6.1	*		
7.1	12, 13		
7.2	*		
7.3	12, 13, 6, 7e lid		
7.4	*		
8.1	6.1, 6.2a. 2°		
8.2	6.2, m.n. 6.2b		
8.3	6.2b		
8.4	6.2c, en 6.2a.1°		
9.1			x
9.2	14		
9.3			x
10.1	6.1, 6.2b		
10.2	idem		x
10.3	idem		x
10.4	idem		x
10.5	idem		x
10.6	(8	art 13WGW)	x
11	6.2c		
12.1	6.1, 6.2a.1°		
12.2	6.1, 6.2a.1°		
13.1	6.1		
13.2	7.1		
13.3	7.2		
14	*		
15	*		
16	(toelichting)		

* Behoeft geen omzetting.

Mij bekend,

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
B. de Vries